

прѣдъ другитѣ държавы. Соколи умѣя да заключи благоприятны мирны трактаты съ Австрія и Польша (1568).

Съюзътъ съ Франція са продължаваше и при прѣвитѣ прѣимущества Френцитѣ получихъ новы, благодареніе на които тѣ си присвоихъ търговіята по Сръдиземно-Море и отворихъ търговескы заведенія въ Албанія, Сирія и Египетъ.

По подражаніе на баща си Селимъ искаше да направи съюзъ съ Венеція и съ тѣзи цѣль проводи посланникъ до френскыя царь, Карла IX. Нъ послѣдныя отклони прѣдложеніето, защото нѣмаше ни умѣтъ, ни юначеството на Франциска I, нито му допушаше вѣтрѣшното състояніе на Държавата.

Везирѣтъ Соколи кроеше голѣмы планове за улущеніето на Държавата. Между другото той мыслилъ и за пробиваньето на суезскыя провлакъ; нъ всичкитѣ му планове останахъ неиспълнены по причина на вѣтрѣшнитѣ смущенія. Арабія са вълнуваше, за да отхвърли игото на Портата. Едвамъ съ голѣмы усилія турскытѣ пашы можахъ да утвърдѣтъ Султановата власть надъ пустиннитѣ жители на тѣзъ страна.

Между другото Соколи мыслише и за съединеніето на Донъ съ Волга и за прѣвземаньето на Астраханъ. За послѣдната цѣль той назначи и войска и я проводи същю нароченыя градъ; нъ Русскытѣ скоро разбихъ тѣзи войска и я принудихъ да са распрѣсене.

Селимъ отдавна мыслише за покореніето на островъ Кипъръ. Турската флота пристана на острова и обсади Никозія, главныя градъ на острова. Градътъ са опира повече отъ единъ мѣсець, нъ най-послѣ паднѣ въ рѣцѣтъ на обсадителитѣ и прѣтърпѣ всичкитѣ ужасы на разграбваньето. Другитѣ градове са прѣдадохъ единъ по единъ, додѣто най-послѣ цѣлыя островъ са намѣри подъ властѣта на Портата.

Никозія бѣше добръ защитенъ и мъчно можаше са привзе, ако не бѣше неопитността на защитницитѣ му. Слѣдъ нѣколко пристѣпа Турцитѣ влѣзохъ въ града и погубихъ до единъ жителитѣ му. Нѣколкогото робы, които